

jeg tror nu ikke, at der er saa stor Tilbøielighed hos Røtter og Mus til at gaa i Skorstenene. Der kan, ganske vist være Tale om, at Røtter og Mus, hvor Skorstenene ere slet byggede, ad denne Vej søge op til Tagene, hvor de gjerne holde til, og at de kunne komme til at underminere Skorstenene, men derfor falde disse ikke strax ned og stikke Ild paa Tagene, saa jeg tror, at denne Slags Bestemmelser ere temmelig overflødige. Men skulle vi endelig have dem, vil jeg dog sige til det ærede Udvalg, at naar jeg, som dog har været med til at bygge ikke saa lidt, vil hindre Røtter og Mus fra at komme ind gennem Grunden, saa gaar jeg ikke til saa kostbare Foranstaltninger, men jeg tager nogle Flintesten og lægger Glasflaas imellem, og naar jeg anbringer det i en halv Alens Dybde, skal jeg nok svare for, at Røtter og Mus ikke gaa igennem. Dertil behøves ikke de Herrer's Beton. Jeg tror i det Hele, at vi skulle være forsigtige med her at sætte os hen og give os af med at være bhængningskyndige. Med Hensyn til § 15 er der stillet et Vædringsforslag om at føre Tilshyn paa Landet. Der er jeg saa fuldt enig med den første Taler i at sige: Vor Herre bevare os, lad os endelig ikke faae mere Tilshyn, end vi har, vi blive fjørt tilstrækkeligt i stramme Tøiler, lad os dog beholde lidt Frihed i Landet, lad os dog overlade det til vor egen Forstand og Dygtighed at kæmpe os frem, Tiderne kan være strenge nok endda. Vore Haandværkere paa Landet ere slet ikke saa uefne, de veed nok, hvorledes en Bygning skal bygges, og hvis de bygge en ny Bygning, ved hvilken de tilføjede de Forbringere, som Byggeloven stiller til dem, saa skal det nok komme temmelig hurtigt frem ved det Tilshyn, der i det Hele taaget finder Sted paa Landet, og vedkommende Eier komme til at betale derfor. Jeg tror, at det er en tilstrækkelig, solid Garanti. Om der kan være enkelte Forandringer, at gjøre i Henseende til Reglerne for Skorstenenes Dykkelse og Sigt, tror jeg virkelig ikke vi behøver at sætte et saadant Apparat i Gang for, men i ethvert Tilfælde, haaber jeg, at vi kunne være fri for, oven i Kjøbet at betale til en Konduktør, der skal komme og se efter, hvorledes vi bygge en Bygning. Det vilde være et haardt Slag rundt omkring i mangfoldige Egne, hvis Alt det skal vedtages, som her staar. Jeg er fuldstændig enig med Mindretallet i, at § 15 første, andet og tredje Stykke skal udgaa, og naaget jeg naturligtvis finder, at fjerde Stykke ogsaa skal udgaa, siger jeg dog, at skulle vi have noget af den Slags, lad det saa blive ved

Regjeringsforslaget, at Justitsministeren be- myndiges til at træffe Overenskomst med Assuranceelskaberne; det er virkelig dem, der ere nærmest til at se efter, om Alting er, som det skal være i Henhold til Loven. Jeg mener forøvrigt, at det er overflødig; Justitsministeren behøver slet ikke at slutte Overenskomst med dem, de sørge nok selv for den Slags Ting, de ere nærmest hen- viste dertil. — Jeg skal sluttelig sige, at jeg er helst fri for hele Loven, men skal vi have Noget, saa støtter jeg Mindretallets Forslag, og selvfølgelig ogsaa det udenfor Betænkningen, der er stillet af de to ærede Medlemmer (Højmark og Berntsen), men i ethvert Til- fælde vil jeg foreslaa, at man stemmer imod Vædringsforslaget under Nr. 14.

Solstein-Solsteinborg: Det falder ikke saa tidt for mig, at jeg kan sige, at jeg har Anledning til at fremhæve, at jeg i Meget af, hvad der fremkom fra den sidste ærede Taler, maa slutte mig til ham. Hvad jeg har at bemærke ved de Vædringsforslag, som ere komne til Loven, er, at det efter min Mening ikke kan gaa an at skjære alle Bygninger over een Kam med Hensyn til det Tryk af Tilshyn, som sættes paa dem ved deres Tilveiebringelse. Det maa virkelig være enhver Mand frit overladt at bygge sig Hus og Hjem saaledes, som han vil og agter. I den Henseende at undergives en saa streng, vidtløstlig og besværlig Kontrol, anser jeg for uheldigt i alle Retninger. Det er fremhævet af den sidste ærede Taler, at Forholdene i den Henseende stille sig saa meget forskelligt; der er mange Steder, hvor der ikke behøver at tages de Hensyn til Bygningernes Bestaafenhed og Indretning, som andre Steder vil være fuldkommen util- raadelige og skadelige. Bygninger, som bygges i store tætte Bønderbyer og store Gaarde, i dem maa der tages ganske ander- ledes Hensyn til Brandsfaren end ved enkelte smaa Huse, som ligge affides. Det vilde være urigtigt i den Henseende at paalægge den lille Mand den særlig vanskelige Op- gave at skabe sig et Hjem, naar man forbyrder det for ham ved tvingende Bestemmelser, der hindrer ham i alle mulige Retninger fra at faae det saa billigt som muligt. Der er mange Huse, som ere yderst tarvelige, men hvor de paagjældende Smaafolk dog bo lykkeligt og blive, indtil de kunne indrette dem bedre. Nu at træffe Bestemmelser i den Retning, som gjøre det umuligt for dem at skabe sig saadanne Hjem, det anser jeg for uheldigt og aldeles fraraadeligt. Underledes stiller det sig paa andre Steder, og der er jeg ikke enig med de Herrer, som sige, at det